

מסכת נדרים

פרק ד משנה ד

הַמְדִּיר הַנָּאָה מִחֲבֵרוֹ וְנִכְנָס לְבִקְרוֹ, עוֹמֵד, אֲכָל לֹא יוֹשֵׁב.
וּמִרְפָּאֵהוּ רְפוּאָת נֶפֶשׁ, אֲכָל לֹא רְפוּאָת מָמוֹן. וְרוֹחֵץ עִמּוֹ
בְּאִמְבִּטִּיָּא גְדוֹלָה, אֲכָל לֹא בְקִטְנָה. וְיֵשֶׁן עִמּוֹ בְּמִטָּה. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, בִּימּוֹת הַחֲמָה, אֲכָל לֹא בִימּוֹת הַגָּשָׁמִים, מִפְּנֵי
שֶׁהוּא מְהִינֵהוּ. וּמִסֵּב עִמּוֹ עַל הַמִּטָּה, וְאוֹכֵל עִמּוֹ עַל הַשְּׁלֶחָן,
אֲכָל לֹא מִן הַתְּמָחוּי, אֲכָל אוֹכֵל הוּא עִמּוֹ מִן הַתְּמָחוּי הַחוּזָר.
לֹא יֹאכֵל עִמּוֹ מִן הָאִבּוּס שֶׁלְפָנֵי הַפּוֹעֲלִים, וְלֹא יַעֲשֶׂה עִמּוֹ
בְּאֵמֶן, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, עוֹשֶׂה הוּא בְּרַחוּק
מִמָּנוּ: